

1. Kolikrát šel jsem ránem sám, až sníh mý stopy zmát',
kolikrát nohy mý hledaly cíl, když soumrak zlát',
opodál, v očích úsměv, kterej hřál,
co se smál, já ji vídal, já ji znal,
mý přání dá holku, co jsem miloval.

R1: Můj svět byl karneval, noc nebo den jsem nepoznal,
vždyť měl jsem vše, co měl jsem rád, já chtěl bych vrátit
zpátky těch pár chvil,
čas běží dál, a toho bych se nenadál, že to, čím dřív byl jsem,
je jen vytrženej list a pryč je smích.

2. Kolikrát šel jsem ránem sám, až sníh mý stopy zmát',
kolikrát nohy mý hledaly cíl, když soumrak zlát',
opodál, než jít k ní, já zůstal stát,
kolikrát, tyhle stopy nejsou znát,
tak honem dál, nové ráno začíná.

R2: Proč svět je rub a líc a všechno, někdy míň než nic,
já ptám se Buška z Velhartic po pátej flašce,
kde tě, k čertu, mám,
a proč si tady hlavu lámu pro nějakou jó cizí dámu,
kdo by zastavit chtěl čas, já měl ji rád.

3. Na na na ...,
opodál, než jít k ní, já zůstal stát,
kolikrát, tyhle stopy nejsou znát,
tak honem dál, nové ráno začíná.

R2:

R3: Na na na ...